

گالری جهان

هم‌صدایی در مخالفت با پیمان جدید استارت

اجلاس پاییزه کنگره امریکا در شرایطی به پایان می‌رسد که در دستور جلسه آن هنوز مسائل زیادی باقی‌مانده است. عده زیادی از ناظران سیاسی در مورد به رای گذاشته شدن برخی از مسائل اظهار شک و تردید می‌کنند. یکی از آنها تصویب قرارداد استارت است که باراک اوباما برای آن ارجحیت قائل است. به گزارش ایسنا، جمهوریخواهان و دموکرات‌ها، راستگرایان و چپگرایان، روسای پنتاگون و ناتو، محافظه‌کاران و لیبرال‌ها و حتی نومحافظه‌کاران، همگی بر اهمیت تصویب این قرارداد تأکید می‌کنند زیرا این سند قبل از همه از منافع ملی ایالات متحده دفاع می‌کند. حتی رهبران لهستان، لتونی و لیتوانی که طرفداران بزرگ روسیه نیستند، بر تصویب قرارداد پافشاری می‌کنند. موضوع بسیار ساده به نظر می‌رسد. پس اشکال در چیست؟ متأسفانه کسی از شخصیت‌های مذکور رای نمی‌دهد. سناتورهای جمهوریخواهی رای می‌دهند که عده زیادی از آنها حاضرند به هر بهایی شده از تصویب این قرارداد ممانعت کنند. ریچارد لوگار جمهوریخواه ارشد در کمیته امور خارجه مجلس سنا رهبران حزب خود را به خاطر تأخیر در تصویب قرارداد سرزنش کرد. ولی هم آن دسته از شخصیت‌های سیاسی که به مزایای مالی و ژئوپولیتیکی کاهش زرادخانه‌های هسته‌ای اشاره دارند و هم کسانی که هشدار می‌دهند که بازسازی روابط با روسیه و احیای اعتماد به دولت ایالات متحده در مذاکرات بین‌المللی در کار است، یک واقعیت آشکار را نادیده می‌گیرند. علت اساسی ممانعت از تصویب قرارداد یا به درازا کشیدن این روند، سلب امتیازات سیاسی از باراک اوباما و ممانعت از انتخاب مجدد وی در سال ۲۰۱۲ است و مهم نیست که این کار به ضرر امنیت کشور تمام می‌شود. جناح راست مجلس سنای امریکا ناآگاه از حمایت فراسکینون کمونیست‌ها در دومای روسیه

برخوردار شد که نارضایتی خود را از این قرارداد اعلام کرده و اطلاع داده است که به این قرارداد رای نخواهد داد. وقتی به این دو گروه نگاه می‌کنم، تعجب می‌کنم. آنها در زمینه‌های دیگر حاضرند خرخره همدیگر را بچوند ولی در زمینه خلع سلاح هسته‌ای با هم زبان مشترک پیدا کرده‌اند. مخالفان امریکایی و روس این قرارداد حتی از یک نوع استدلال بهره می‌گیرند. گویا حرف‌های همدیگر را تکرار می‌کنند. هر دو آنها تأکید می‌کنند که قرارداد جدید به امنیت کشورشان لطمه زده و اجازه نخواهد داد که آنها نیروهای هسته‌ای خود را با کارایی لازم نوسازی کنند. همچنین از نامناسب بودن ترتیب کنترل اجرای قرارداد ایراد می‌گیرند ولی بین مخالفان قرارداد در مجلس سنای امریکا و در دومای روسیه یک فرق اصولی وجود دارد: «کمونیست‌ها کوچک‌ترین شانسى ندارند تا از تصویب قرارداد ممانعت کنند ولی جمهوریخواهان امریکایی به اندازه کافی نیرومند هستند که این کار را بکنند. البته ممکن است از همدستی با کمونیست‌ها خجالت بکشند و این قرارداد را تصویب کنند.»

باز داشت استاد سعودی

یک گروه حقوق بشری در عربستان سعودی می‌گوید یک استاد دانشگاه رشته حقوق در این کشور که مقاله‌ای درباره جنگ قدرت در خاندان سعودی نوشته بود، بازداشت شده است. محمد عبدالکریم از سه روز پیش در بازداشت پلیس سعودی به سر می‌برد. انجمن حمایت از حقوق اولیه بشر در عربستان می‌گوید عبدالکریم ۴۰ ساله روز یکشنبه (پنجم دسامبر) در منزلی در ریاض بازداشت‌شده است. عبدالکریم در مقاله خود نوشته بود که مرگ ملک عبدالله ممکن است به فرو پاشیدن عربستان منجر شود. در این مقاله آمده که تنش‌هایی در خاندان سلطنتی در مورد مسأله جانشینی وجود دارد. محمد عبدالکریم در دانشگاه امام محمد بن سعود تدریس می‌کرد. این گروه می‌گوید چهار مامور لباس شخصی که محمد عبدالکریم را بازداشت کردند، حکم قضایی به همراه نداشتند. این گروه حقوق بشری گفته است بازداشت عبدالکریم غیرقانونی است. مقاله عبدالکریم به فاصله کوتاهی پس از آن چاپ شد که ملک عبدالله پادشاه عربستان که ۸۶ سال دارد، برای معالجه درمانی به امریکا سفر کرد. وضعیت جسمانی پادشاه و ولیعهد عربستان طبق گزارش رسانه‌های بین‌المللی چندان مساعد نیست. سلطان بن عبدالعزیز ولیعهد و وزیر دفاع عربستان ۸۴ سال دارد که طی دو سال گذشته به دلیل بیماری اعلاشه‌دهی تحت درمان بوده است. شاهزاده نایف برادر ناتنی پادشاه و برادر ولیعهد که برخی تحلیلگران از احتمال جانشینی او نیز سخن گفته‌اند، ۷۶ سال دارد و او نیز سال‌ گذشته تحت معالجه قرار گرفت. او ۳۵ سال است که در سمت وزیر کشور عربستان فعالیت می‌کند. مساله جانشینی در خاندان سلطنتی عربستان موضوع بسیار حساسی به شمار می‌رود.

ناکجا آباد صلح و لبریز شدن صبر فلسطینی‌ها

اردشیر زارعی قنوتای

تب و تاب صلح خاورمیانه بعد از پافشاری دولت راستگرای «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر اسرائیل برای ادامه شهرک‌سازی‌ها در سرزمین‌های اشغالی و همچنین برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره امریکا، فروکش کرد. مناقشه فلسطینی- اسرائیلی به قدمت تاریخ بروز آن تا به امروز از یک مکانیسم پیچیده مبتنی بر سیکل معکوس بهره می‌برد که به واسطه نبسود اراده ملی و بین‌المللی برای حل منصفانه موضوع همواره به بن‌بست رسیده است. شکاف و گسست در ساخت سیاسی- اجتماعی دوگانه فلسطینی و میراث‌داری تمایلات زیاده‌خواهانه سرزمینی در طرف اسرائیلی که با حاکمیت راستگرایان این کشور تشدید نیز شده است، این چرخه معیوب را نهادینه کرده است. خوش‌بینی نسبی نسبت به مذاکرات صلح و دستیابی به توافقات حداقلی بین تل‌آویو- رام‌الله که در یک مقطع زمانی از سوی دولت «باراک اوباما» دنبال شد، با کارشکنی‌های مداوم دولت نتانیاهو هم اینک جای خود را به یک بدبینی مفرط داده است. این واقعیت عینی برای طرف فلسطینی از آنجا که همیشه زیانبر اصلی این مناقشه تاریخی بوده است، موجب بروز یک یأس و خشم قابل انتظار شده که اظهارات تازه «محمود عباس» رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین تلپور ذاتی آن است، وی در روز جمعه سوم دسامبر اعلام کرد: «اگر مذاکرات صلح با اسرائیل به نتیجه‌ای نرسد و به دنبال

—مفاد توافق صورت‌گرفته میان گروه‌های مختلف عراق چیست ؟

ما شاهد شکل‌گیری دو توافق بودیم. توافق اول میان مذاکره‌کنندگان بر سر بلوک‌های سیاسی مختلف صورت گرفت و طی آن نوری مالکی برای یک دوره پنج‌ساله دیگر به عنوان نخست‌وزیر عراق انتخاب شد. توافق مهم دیگر نیز در دفتر مالکی و در نشستى که با حضور مالکى، علوى، جیمز چاکلی و سفير ایالات متحده در عراق و مسعود بارزانی برگزار شد، به امضا رسید. شرکت‌کنندگان در این نشست در مورد تشکیل شورای عالی سیاست راهبردى به ریاست علـاوى به توافق رسیدند. در این نشست همچنین در مورد موضوعاتی همچون بعضی‌زدایی نیز مسائلى مطرح شد که برای حامیان سنی علـاوى بسیار حائز اهمیت بود.

—آیا تصمیم به تداوم ریاست‌جمهوری طالبانی نیز بخشی از این توافقات بود؟

بله. در واقع تمام گروه‌ها بر این باور بودند که ریاست‌جمهوری عراق باید در اختیار کرده‌ها قرار بگیرد. در حقیقت اوباما از طالبانی درخواست کرده بود از مقام ریاست‌جمهوری صرف نظر کند و این پست را در اختیار گروه علـاوى قرار دهد. البته در مقابل طالبانی نیز با این خواسته اوباما مخالفت کرد، چراکه کردها درصدد حفظ مقام ریاست‌جمهوری به عنوان یکی از پست‌های سیاسی و نمادین مهم در عراق بودند.

—دو روز پس از خروج علـاوى، گروه العراقیه به جلسه پارلمان بازگشتند و اسامه النجیفی به عنوان رئیس پارلمان انتخاب شد. نظر شما در مورد این تغییر و تحولات چیست ؟

یکی از دلایل این اتفاقات ناخرسندی علـاوى با نحوه تقسیم قدرت و سهم گروه العراقیه بود، چرا که وی سهم گروه العراقیه در ساختار سیاسی عراق را متناسب

آن ایالات متحده و سازمان ملل متحد استقلال فلسطین را به رسمیت نپذیرند، وی انحلال تشکیلات خودگردان فلسطینی را مدنظر قرار خواهد داد.» قبل از آن نیز دیگر برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره امریکا، فروکش کرد. مناقشه فلسطینی- اسرائیلی به قدمت تاریخ بروز آن تا به امروز آخرین راه‌حل در شرایط شکست مذاکرات صلح مطرح کرده بودند. یک روز بعد از اظهارات عباس، وزارت امور خارجه برزیل در یک اقدام غیرمنتظره با صدور بیانیه‌ای کشور مستقل فلسطینی را در چارچوب مرزهای سال ۱۹۶۷ میلادی به رسمیت شناخت. همزمان با صدور این بیانیه «لئونیس ارناسیو لولا داسیلوا» رئیس‌جمهوری برزیل نیز در نامه‌ای خطاب به محمود عباس، ضمن اعلام این تصمیم اظهار امیدواری کرد شناسایی فلسطین توسط برزیل به ایجاد فضای حسن همجواری بین فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها منجر شود. اقدام لولا در آخرین روزهای دوران ریاست‌جمهوری خود به عنوان یک تصمیم تاریخی در پرونده سیاسی وی به ثبت خواهد رسید. از آنجا که جانشین وی خاتم «دیپلما روسف» از حزب کارگران و متحد نزدیک او است و خود نیز از پیش اعلام کرده دقیقاً سیاست‌های لولا را دنبال می‌کند، این تصمیم مهم در سیاست خارجی برزیل فراتر از یک اقدام سمبلیک می‌تواند بزرگ‌ترین قدرت در امریکای لاتین را با توجه به نفوذ آن در منطقه پیرامونی به وزنه قابل اتکایی برای

اقدامات بعدی عباس تبدیل کند. انتقاد واشنگتن و تل‌آویسو از این تصمیم لولا بیش از آنچه از بار حقوقی و مصلحت مذاکرات صلح بر خوردار باشد از سیاست منقطع طرح‌های صلح جهت بازگشت به نقطه صفر و حمایت افراطی ساخت امریکایی از متحد خاورمیانه‌ای خود بهره می‌برد که تا به امروز مسبب بروز بحران‌های سریالی بوده است. تبعات اعلام استقلال یکجانبه با مراجعه به مجمع عمومی سازمان ملل متحد یا انحلال تشکیلات خودگردان فلسطینی هر چند بدون تردید برای فلسطینی‌ها هزینه‌هایی دربر خواهد داشت ولی شاید در مقطع فعلی تنها راه برون‌رفت از وضعیت ناخوشایند کنونی باشد. این اقدام با توجه به سوابق تاریخی نگاه منصفانه مجمع عمومی به حق حاکمیت فلسطینی و قطعنامه‌های قبلی شورای امنیت در خصوص این منازعه، هر چند به لحاظ حقوقی از پیچیدگی‌های خاص خود پیروی می‌کند اما در شرایط کنونی که جامعه جهانی بیش از همیشه به ضرورت ثبات در خاورمیانه واقف شده است، مفهوم پرداخت هزینه جهت دستیابی به حداقل‌هایی باشد که در مسیر ناهموار کنونی ناممکن به نظر می‌رسد. محمود عباس و تشکیلات خودگردان فلسطین در طول یک سال گذشته نشان داده‌اند همزمان ضمن پذیرش تمام شرایط واشنگتن به عنوان یک میانجی برای دور جدید مذاکرات صلح در یک تگرش پراگماتیستی نسبت به احقاق حقوق خود،

توافق شکننده در عراق

ترجمه: جاوید نمودی

—سوال مهم دیگری که مطرح است نقش و اهمیت شورای ملی عالی سیاست‌های راهبردی در صحنه سیاسی عراق است. به نظر شما این شورا تا چه اندازه قادر به نقش‌آفرینی در مناسبات سیاسی این کشور است؟ البته این شورا تازه در قانون اساسی عراق پیش‌بینی شده است و بسیاری براین باورند که با اصلاح قانون اساسی این کشور می‌توان به نوعی بر قدرت و عملکرد نخست‌وزیر نظارت بیشتری داشت. درواقع به همین خاطر نیز آینده سیاسی در عراق تا حدودی غیرقابل پیش‌بینی است. علاوه براین، درمیان مقامات سیاسی عراق نظرات مختلفی در مورد نحوه عملکرد این شورا وجود دارد. مالکی این شورا را به عنوان نهادی مشاوره‌ای می‌داند که می‌تواند در برخی موارد این مشاوره‌ها را نادیده بگیرد. در مقابل، علـاوى و حامیان وی نیز این شورا را مکانی برای مخالفت، تغییر یا وتوی تصمیمات اتخاذشده از سوی نخست‌وزیر در حوزه امنیت ملی و سایر تصمیم‌گیری‌های مهم اقتصادی می‌دانند. حتی اگر قانون تشکیل این شورا نیز به تصویب برسد باز هم برای اجرایی شدن تصمیمات این شورا باید اجماع ۸۰ درصدی میان مقامات سیاسی صورت بگیرد که با توجه به شرایط کنونی نظام سیاسی عراق امری بسیار دشوار است.

—اگر چنانچه علـاوى به این ائتلاف بازنگردد آیا می‌توان گفت توافقنامه جدید به طور کامل از هم خواهد پاشید؟ البته در این میان مقامات ایالات متحده نیز هرچند با تاخیر اما به هر حال در فرآیند این تصمیم‌گیری‌ها مداخلات فراوانی داشتند. جفری سفير ایالات متحده در کنار جو بایدن و باراک اوباما فشار فراوانی بر مالکی برای تشکیل دولت جدید وارد کردند. البته باید در ماه‌های آتی منتظر ماند و عملکرد مالکی را در اجرای تعهدات و وعده‌های خود مشاهده کرد.

سنگینی اهرم‌های فشار بر طرف اسرائیلی و متحد وی را نیز مدنظر قرار می‌دهند. عباس می‌داند استفاده از این اهرم فشار با توجه به مشروعیت ملی و حقوق بین‌المللی آن، از یک طرف می‌تواند فشار گروه‌های دیگر فلسطینی بر رام‌الله را کاهش دهد و هم اینکه به لحاظ سیاست‌های راست‌افراطی در کابینه نتانیاهو و خشم جامعه جهانی از رفتار اخلاک‌گرایانه این دولت در نادیده گرفتن توصیه‌های بین‌المللی، هزینه‌های یک باخت احتمالی را بر دوش طرف اسرائیلی بیندازد. چنانچه عباس به این تهدید وفادار بماند و مقهور توصیه‌ها و وعده‌های پادروها نشود با یک تیر دو نشان خواهد زد و موجودیت فلسطینی را در موقعیت فراتری جهت بازی در پازل صلح قرار می‌دهد. مراجعه به سازمان ملل متحد با گزینه انحلال تشکیلات خودگردان در صورت شکست مذاکرات صلح دقیقاً در راستای تصمیم تاریخی «یاسر عرفات» فقید فلسطین خواهد بود که وی در سه دهه پیش، از مبارزه مسلحانه به سمت صلح چرخید و جانشین بعدی وی امروز از مذاکرات بی‌نتیجه صلح به سمت استفاده از اهرم‌های حقوق بین‌المللی و ترک وظیفه شریک مسلوب‌الاختیار صلح می‌چرخد. به یقین این اقدام می‌تواند یک زلزله سیاسی در روابط بین‌الملل و ثبات منفی فعلی تلقی شود در حالی که فلسطینی‌ها عمارت آبادی ندارند که چنین زلزله‌ای برای آنان خاتمان‌برانداز به حساب آید.

را در اختیار خود بگیرند و در حکومت آتی عراق مشارکت فعال داشته باشند. —موضع ایالات متحده در مورد عملکرد اخیر علـاوى چیست؟ ایالات متحده نیز دوست دارد علـاوى در حکومت عراق مشارکت داشته باشد چراکه معتقد است توافق اخیر می‌تواند شرایط عراق را بهبود ببخشد و العراقیه نیز باید در حکومت عراق حضور داشته باشد. البته پیش‌بینی‌ها نیز نشان می‌داد برخی از نیروهای سیاسی از این توافق ناخرسند باشند.

—پس باید منتظر ماند و شاهد حوادث آتی بود.

بله، حرف شما کاملاً درست است. من فکر می‌کنم با شرایط دشواری روبه‌رو خواهیم شد و با آغاز جلسات پارلمان در ۲۱ نوامبر مرحله دوم فرآیند سیاسی عراق شروع خواهد شد. طالبانی نیز از مالکی خواسته است تا وزرای کابینه را معرفی کند و مالکی نیز یک ماه برای معرفی اعضای کابینه خود به پارلمان فرصت خواهد داشت. به نظر می‌رسد در کابینه بعدی ۲۸ یا ۳۲ وزیر حضور خواهند داشت. انتخاب افراد برای این سمت‌ها بسیار مناقشه‌برانگیز خواهد بود و موجب شکل‌گیری مباحثات فراوانی درمیان احزاب مختلف خواهدشد. در این میان سه موضوع مطرح است؛ اول اینکه هر گروه چند پست را در اختیار خود خواهد گرفت. دیگر اینکه چه پست‌هایی به این گروه‌ها خواهد رسید و سوم اینکه چه شخصیت‌هایی این پست‌ها را به دست خواهند آورد. تمام این موارد تأثیری گسترده بر نحوه عملکرد حکومت آتی، مناسبات آن با سایر کشورهای منطقه و امنیت عراق خواهد داشت. به نظر من این موضوعات برای ثبات آینده عراق بسیار حیاتی است.

—به نظر شما پس از خروج نیروهای امریکایی در پایان سال ۲۰۱۱ سفارت این کشور می‌تواند جایگزین ارتش آن شود.

موضوع مهم این است که ایالات متحده چگونه می‌تواند این انتقال از قدرت نظامی به قدرت مدنی را مدیریت کند، به این معنا که وظایف چگونه از وزارت دفاع به وزارت خارجه منتقل خواهد شد. این انتقال تأثیر فراوانی بر قدرت و نفوذ ایالات متحده در عراق خواهد داشت. دولت اوباما به کنگره اطلاع داده است این کشور در عراق با مشکلات جدی روبه‌رو خواهد شد چراکه از نیروی کافی برای جایگزین کردن نیروهای نظامی و انجام وظایف آنها برخوردار نیست. وزارت خارجه در اجرای ۱۴ وظیفه امنیتی حساس همچون پشتیبانی و تأمین سوخت به طور کامل به وزارت دفاع وابسته است. وزارت خارجه هم‌اکنون خواستار افزایش بودجه خود برای تأمین هزینه‌های شش تا هفت هزار پیمانکار امنیتی است. البته کنگره تمایل چندانی به تصویب خواسته‌های مالی دولت ندارد و این امر می‌تواند تأثیری جدی بر نحوه عملکرد آتی دولت اوباما در عراق داشته باشد.

منبع: شورای روابط خارجی

گزارش

حملات هکرها در دفاع از ویکی‌لیکس

یک گروه متشکل از چند هکر اینترنتی در جنگ اطلاعاتی به نفع ویکی‌لیکس وارد عمل شده‌اند. این گروه که «ناشناس» (Anonymous) نام دارد سایت‌هایی را هدف حمله قرار داده است که از همکاری با سایت جنجالی ویکی‌لیکس امتناع کرده‌اند و به این سایت خدمات ارائه ندادند. این حملات در واقع مشابه حملاتی است که پیشتر به سایت ویکی‌لیکس شده بود. از جمله مراکزى که هدف حمله قرار گرفته‌اند بانک سوئیس است که دارایی‌های جولیان آسانگ، موسس سایت ویکی‌لیکس، را مسدود کرده است. وب‌سایت پلی‌پل هم که ارسال مبالغه‌آه‌ایی به سایت ویکی‌لیکس را متوقف کرده است، هدف حمله این هکرها قرار گرفته است. اعضای ناشناس در یک مکان متمرکز نیستند و با بخش نوشتاری وب‌سایت ارتباط دارند. از آنجایی که شرکت امریکایی که دامنه اینترنتی ویکی‌لیکس را فراهم می‌کرد از ارائه این خدمات اجتناب کرده، گروه ناشناس تصمیم گرفته است برای ویکی‌لیکس سایت‌های آینه (میرر) ایجاد کند. سایت‌های آینه رونوشت کامل و دقیق از اطلاعات سایت اصلی هستند که به منظور فراهم کردن چندین منبع برای اطلاعات یksان ارائه می‌شوند.

آزادی‌المقرّاحی نتیجه تهدید انگلیس

به گزارش ایلنا، روزنامه انگلیسی «گاردین» دیروز به نقل از سایت ویکی‌لیکس نوشت که معمر قذافی، انگلیس را تهدید کرده بود در صورتی که المقرّاحی را آزاد نکند تمامی روابط اقتصادی لیبی با این کشور را قطع می‌کند. همچنین نسبت به پیامدهای شدید ادامه زندانی بودن المقرّاحی به لندن هشدار داده بود. تابستان گذشته چهار ستاتور جمهوریخواه امریکا تحقیقاتی را در کنگره درباره ارتباط احتمالی شرکت نفتی «بریتیش پترولیوم» (BP) در آزادی‌المقرّاحی و دزدبندهای سیاسی پشت پرده این اقدام آغاز کردند. برخی گزارش‌ها حاکی از آن بود که لیبی شرط امضای یک قرارداد پرسود نفتی با بی‌بی‌را از آزادی‌المقرّاحی اعلام کرده بود.

ظهور جولیان آسانکی دیگر در روسیه

از سوی دیگر، یک حقوقدان و وبلاگ‌نویس روسی مطالبی را جمع‌آوری کرده که این اسناد دربرگیرنده اطلاعاتی نه درباره دیپلماسی امریکا بلکه درباره مفاسد اداری و مالی در داخل روسیه است. به گزارش ایسنا، روزنامه «دوموموستی» در مطلبی به قلم سرگئی گورف نوشته است: جنجال پیرامون ویکی‌لیکس نشان داد که در جهان امروز درجه شفافیت کارهای دولت افزایش یافته است. آیا این امر برای روسیه اهمیت دارد؟ این کشور از یک سو در جنگ افغانستان که (انتشار اسناد مربوط به این جنگ سرآغاز شهرت ویکی‌لیکس شد) شرکت نمی‌کند و در جزئیات سیاست خارجی امریکا ۱۰۰ روز قبل منتشر شد، نقشی ندارد از سوی دیگر در روسیه نیز چیزی شبیه به ویکی‌لیکس وجود دارد. این کار الکسی ناولنی حقوقدان و نویسنده وبلاگ است که به افشاشگری‌هایی پرداخته است. ناولنی مانند جولیان آسانگ (موسس ویکی‌لیکس) موادی را جمع‌آوری و منتشر می‌کند که برای همه جالب است. این اسناد دربرگیرنده اطلاعات نه درباره دیپلماسی امریکا که از ما دور است، بلکه درباره مفاسد اداری و مالی در داخل کشور است که بر همه شهروندان روسیه اثر می‌گذارد. چرا توجه به ناولنی و سایر نویسندگان وبلاگ‌ها که به افشای کارهای مقامات رسمی پرداخته‌اند، در این شرایط افزایش یافته است؟ مساله این است که تقاضای واقعی جامعه برای مقابله با مفاسد اداری به وجود آمده است. تعداد روزافزونی از شهروندان روسیه متوجه می‌شوند که مفاسد اداری نه‌تنها پدیده بدی است که باید با آن مبارزه کرد، بلکه می‌بینند که فرآیند سیاسی ما گران تمام می‌شود. قبل از بروز بحران مالی می‌شد با این‌وضع کنار آمد، زیرا قیمت‌های فراینده نفت و نرخ بالای رشد اقتصادی باعث افزایش درآمدهای همه اقشار جامعه روسی می‌شد(البته بدون فساد اداری، رشد اقتصاد می‌توانست بالاتر باشد)، ولی اکنون که نرخ رشد پایین آمده، این «هالیات از محل فساد اداری» به مرکز توجه طبقه متوسط روسیه قرار گرفته است. به همین علت ما شاهد رشد محبوبیت ناولنی، پیرو ویکی‌لیکس در روسیه، شده‌ایم. عده‌ای خاطرنشان می‌کنند که فعالیت ناولنی می‌تواند به کاهش انگیزه‌های مبارزه با فساد مالی و اداری منجر شود زیرا از مطالبی که وی و همکارانش در سایت خود درج می‌کنند، می‌توان نتیجه گرفت که مفاسد اداری جزء لانگفک زندگی روزمره روسیه شده و در همه فرآیندهای اقتصادی و اجتماعی ریشه دوانده است، ولی آیا این ادعا صحت دارد که مفاسد اداری، روغنی است که برای چرخاندن چرخ‌های زنگارزده اداری لازم است؟ نویسندگان وبلاگ‌های روسی با استناد به مقالات کارشناسانه غربی می‌نویسند که کاهش مالیات ناشی از مفاسد مالی به میزان یک درصد باعث رشد سالانه سه‌درصدی می‌شود،لذا برای اینکه نرخ رشد اقتصاد روسیه از سه تا چهار درصد امروزی به ۷/۲ درصد افزایش یابد (که برای دو برابر کردن تولید ناخالص ملی ظرف مدت ۱۰ سال لازم است)، کافی است فساد مالی و اداری به میزان ۱۶-۲۰ میلیارد دلار در سال کاهش یابد. این همان مبلغ دزدی در فرادهای دولتی است که توسط اداره نظارتی دفتر ریاست‌جمهوری روسیه کشف شد. به عبارت دیگر، کار ۱۰ نویسنده وبلاگ‌ها طی ۱۰ سال می‌تواند باعث شود میانگین سطح زندگی شهروندان روسیه تا سال ۲۰۱۰ برابر شهروندان ایتالیا شود. آیا ۱۰ نویسنده وبلاگ می‌توانند این موضوع را مدیریت و مالی تغییرات اصولی به وجود آورند؟ ما این کار را امکان‌پذیر می‌دانیم، دو سال پیش کسی باور نمی‌کرد جولیان آسانگ و ویکی‌لیکس می‌تواند به نیروی مهم سیاست جهانی مبدل شود، ولی حمایت اجتماعی از پیروان این گروه در روسیه که بر آگاهی به تاثیر مفاسد اداری بر سطح زندگی فرد فرد مردم روسیه استوار باشد، می‌تواند نتیجه مثبتی بدهد.